

VS - het uitroeien van de "erfzonde van het racisme".

De twee crises die het land op zijn grondvesten doen schudden - de pandemie en het racisme - zouden tot een betere toekomst kunnen leiden. Een bijdrage van Susanne Janssen, de redactrice van Living City magazine.

Racisme is een virus dat nooit is uitgeroeid in de Verenigde Staten. Na de Burgeroorlog (1861-1865) werd de slavernij op papier verslagen verklaard, maar zelfs vandaag de dag worden gekleurde en blanke mensen niet hetzelfde behandeld. De dood van **George Floyd** bracht het probleem aan het licht. Aangezien de acht ondraaglijke minuten waarin Floyd om zijn leven smeekte, werden gefilmd, kon niet meer worden gezegd dat het alleen de schuld van het slachtoffer was; deze video, en de vele mensen (niet alleen Afro-Amerikanen) die zich bij de antiracistische protesten aansloten, dat is een teken dat

het deze keer anders is. Laten we hopen dat wat er is gebeurd niet alleen zal eindigen in een golf van protest, maar dat deze dood een echte verandering teweeg zal brengen.

Rol van de Kerk

Na een paar dagen stilte kwam de Kerk aan de kant van degenen die het racisme trotseren. **Bostons Kardinaal Sean O'Malley** schreef dat de moord op George Floyd "een pijnlijk bewijs is van wat voor de Afro-Amerikanen is en is geweest: het falen van een maatschappij die niet in staat is om hun leven en dat van hun kinderen te beschermen. De demonstraties en protesten van deze dagen zijn oproepen tot gerechtigheid en gruwelijke uitingen van diepe emotionele pijn waarvan we ons niet kunnen distantiëren. Zelfs **de Amerikaanse bisschoppelijke conferentie** heeft verklaard dat racisme als de erfzonde van de Verenigde Staten is, dat het de groei van de natie begeleidt en tot op de dag van vandaag leeft. De bezinningsmomenten in de kerk en in de samenleving worden steeds intensiever.

Eerste stappen

Met de slogan "**getting to the bottom of the problem**" willen we verder gaan dan een eenvoudige herstructurering van het politiekorps. Het gaat erom van nul te beginnen en een politiemacht te creëren die meer door de burgers wordt gecontroleerd. De afgelopen jaren is er veel gesproken over de geleidelijke militarisering ervan; maar om eerlijk te zijn moet ook worden gezegd dat een groot deel van de taken die zij uitvoert in feite ten laste komt van maatschappelijk werkers.

In tegenstelling tot de gevallen van geweld tegen Afro-Amerikanen in het verleden, proberen veel mensen vandaag de dag **te leren, te luisteren en met het verleden om te gaan**, waarbij ze zich richten op de structurele problemen die overbleven na de afschaffing van de slavernij en de problemen die verband houden met de segregatie, zoals de zogenaamde "Jim Crow Acts" en de Civil Rights Act van 1964.

Ja, want de confrontatie met de vooroordelen die bij iedereen bestaan en de sociale voorrechten die de blanken genieten, is al een eerste stap. Twee auteurs, Ibram X. Kendi en Robin Di Angelo, stellen dat het noodzakelijk is om verder te gaan dan "een goed mens zijn". We moeten veeleer de structuren van de onderdrukking bestrijden. Zelfs vandaag de dag, in een alledaagse situatie zoals een politiecontrolepost, kan huidskleur het verschil maken tussen leven en dood.

Bijdrage van de Focolarebeweging

Allereerst proberen de gemeenschappen van de Focolarebeweging te onderzoeken of er binnen hen discriminatie en racisme bestaat. De reflectie van Focolare over rassenrechtvaardigheid is een uitgangspunt voor een oprechte dialoog onder elkaar en met de mensen om ons heen.

Laten we ruimte maken om te luisteren naar pijnlijke getuigenissen van racisme, maar ook naar de ervaringen van degenen die zijn opgegroeid in een blanke context en die proberen een proces van erkenning van hun eigen beperkingen op gang te brengen. Deze uitwisselingen zijn niet gemakkelijk, maar ze zijn wel noodzakelijk om een betere relatie op te bouwen.

"Als we niet voorzichtig zijn, zullen we uiteindelijk de principes van de gemeenschappelijke retoriek over diversiteit onderschrijven, die vaak privileges ondersteunt en verschillen benadrukt," zegt een Latijnse professor in kleur. Een academicus van meer dan 80 jaar oud vertelt hoe hij moest leren om meer open te zijn in zijn leven, vooral toen een van zijn dochters trouwde met een Jamaicaanse man. "Ik dacht dat hun zonen gediscrimineerd zouden worden. Maar nu zie ik hoe ze een lichtend voorbeeld zijn voor velen."

Rol van de jongeren

Jongeren hebben een zetel op de eerste rij en roepen op tot een mentaliteitsverandering. Een jonge Metis-vrouw zei: "Ik wil mijn broers en zussen helpen een sterkere stem te krijgen, anders zal ik er mijn hele leven spijt van hebben..."

Zelfs de slogan "**Black Lives Matter**", die zoveel mensen heeft verenigd en de straten heeft

gevuld, **is onderhevig aan polarisatie**. Het is niet ongewoon om berichten tegen te komen die proberen degenen die voor meer rechtvaardigheid strijden in diskrediet te brengen, maar beetje bij beetje verandert de publieke opinie. Velen veroordelen de manier waarop president Donald Trump deze recente crises heeft aangepakt: de pandemie en het structurele racisme. Voorlopig heeft de kandidaat voor de Democratische Partij Joe Biden een voorsprong van 13 procent in de peilingen, maar het is nog te vroeg om te zeggen hoe de situatie in november zal zijn als de Amerikanen naar de stembus gaan.

Susanne Janssen, redacteur van Living City magazine